

22 красавіка - 5 траўня 1994 г.

2

ПАЛІТЫЧНАЯ СЦЭНА

ЗАМЕСТ КЛАРЫ НОВІКАВАЙ ВЫСТУПАЎ ЛУКАШЕНКА. КАНЦЭРТ ПА ЎЗРОЎНЮ АМАЛЬ НЕ ЎСТУПАЎ І ДА ТАГО БЫЎ ДАРМОВЫМ

У мінулу пяціцу ў Горадні адбыўся канцэрт, а калі казаць больш па-сучаснаму - шоу. З арыгінальнай праграмай выступаў народп. Лукашэнка. Той самы дырэктар саўгаса з Маріёўшчыны, што сваім мастацтвам з беларускай мафіяй змагаеца. Ёнішчэ, калі памятаеце, ці не за склоў фарбы "отстригніл от власти" Шушкевіча, а потым, калі замахнуўся на самага Кебіча, то ў яго габінет запезылі ўчаны, абараклі сэйфы, апламбавалі дзвёры, адабраў машыну з шафёрам...

Ну і даваў ён у горадзе-героі Горадні (кітры, бо наперад гораду новае званьне прысьвоіў). Пачаў з галавы. Ірад, маўляў, ездзіць на гастролі ў Маскву, там праводзіць свое шоу з рублёвай зонай, каб Кебічу выбрацца ў прэзыдэнты. Сам ён зараз быццам бы супраць гэтай самай зоны. Треба было рабіць яе тады, калі сам Лукашэнка ў складзе дэлегацыі ездзяў, а без яго - хіба гэта зона. Гледачы (у асноўным адстаўнікі, пэнсіянеры, якім нават месца не хапіла ў малюсенькай зале "Тэксцільшчыкаў"), стоячы пад вакном, началі пераглядацца: дык з Расеяй ён ці за самастойнасць? Так і ня ўцімі! А ён усё па Кебічу ды па Грыбу, маўляў, прададі, мафія ня пройдзе. Даў і генэралам. Лаяў Каалоўскага за тое, што зброю прадаў у Югаславію, дзе вайна ідзе, чахвосьціў Данько, што з мафіяй ня хоча змагацца й развалі усе структуры, якія ёй супрацьстаялі. Сваім слухачам падвалі за тое, што нагадавалі такіх у Горадні, а Лукашэнку, бачыш, цяпер разграбай.

Маўчалі ў слухалі.

Трохі праехаўся па БНФ, але ветэранам уставіў затое, што надаюць Фронту ўвагу, бо не ён (БНФ) кіруе РБ, а былая партнаменклітура, якая ў мафію зьблілася. Адзінае ўзгадаў, што Пазыняк падтрымаў прапановы намэнклітуры, каб у Канстытуцый было запісаны, што прэзыдэнтам РБ можна быць з 45 гадоў. А яму, Лукашэнку, толькі 39. Не даруе, напэўніца, да съмерці таму Пазыняку.

Запэўніў слухачоў, што "чэсны" людзі ў КДБ і МУС і нават рознага роду чыноўнікі, таксама "чэсны", яго падтрымліваюць.

Спыніўся на спраўах пакойнага кіраўніка нашай вобласці Д.Арцымені. Той, напэўна, у

труне варочаўся. Маўляў, нябожчык у свой час выкручаваў рукі рознымі кіраўнікамі прадпрыемстваў, каб яны СП стваралі і за мяжу перакачвалі бағаццы Беларусі. Шкадаваў, што не паспелей нябожчыку аб гэтым пры жыцці расказаць, але перад жонкай яго прасіў прабачэння. Аб сучаснымі старшыні казаць пабаяўся, хоць і пыталі. Чакае, відаць...

Акаваеца, дабраўся ў ды тутэйшых палякаў, праўда, з яго слоў, яны яго самі да сябе ў сядзібу запрасілі. Іх шкадаваў - добрая людзі, калі стане прэзыдэнтам, то абяца, што ўсіх 300 тысяч зусімі Беларусі адразу пусціць да сябе на прыём.

Улюбёным пытаннем ад прысутных было: ці праўда, што ён, Лукашэнка, з трактарыстамі ў калгасе біўся. Задавалі некалькі разоў. Нардэп патрабаваў, каб прадаставіў доказы, інакш гаварыць пра гэта ня будзе.

Заранёў крываўся на гарадзенскую прэсу, маўляў, абалеў брудам. Хваліўся, што вышэйшую адукцыю быццам бы мае. Але калі б яму хто-небудзь даў дарэмных уроку хоць бы па культуры рускай мовы, бо беларускую ён, мабыт, ніколі не адолове.

Урэшце выказаў і свае адносіны да беларускага адраджэння. Нехта пусціў плётку, што гэта ён першым у Вярхоўны Савет Бел-чырвона-белы сцяя ўнёс. Бажыўся, што не так, і сіпіхнёў гэту справу на Шушкевіча. А ён, Лукашэнка, дагэтуль нават значок нарадэпа з БССРаўскіх часоў не зьнімаў. Ён ва ўсім ВС такі адзін і не здрадзіць сваім ідэалам. А гэты Бел-чырвона-белы разам з Пагоняй, калі стане прэзыдэнтам, за адну ноч па ўсёй краіне заменіць.

Канешне. Калі б Клара Новікова, як і абяцала шматлікія рэкламы, прыехала б усё-такі ў Горадню (а не раптоўна захварэла), то яе шоу было б, безумоўна, больш цікавейшым. Затое ў Аляксандра Рыгоравіча ніякіх проблем са здраўствем. Ён - больш надзеіны гастролёр...

"Канцэрт" працягваўся калі дзявлюх гадзін. Больш сімляліся, падчас задумваліся: ці не прыйдзеца з такімі артыстамі, як Лукашэнка, яшчэ й заплакаць?

Спадар.

ГРАФ ПРУШЫНСКІ ВЯРНУЎСЯ Ў БЕЛАРУСЬ І ХОЧА СТАЦЬ ЯЕ ПРЕЗЫДЭНТАМ

Нядайна "Народная газэта" паведаміла, што Аляксандр Прушынскі, грамадзянін Канады, які апоснім часам жыў у Беларусі ў прэтэндаваў на пасаду прэзыдэнта краіны, цяпер высланы за межы Беларусі. На беларуска-польскай граніцы ён быў перададзены польскім уладам. Крайняя мера прыменена да графа за парушэньне падрэдка пражываньня замежных грамадзян згодна санкцыі намесніка прокурора Менску П. Сыцэпанчукі. Паведамлялася таксама, што А.Прушынскі ўжо двойчы меў дачыненьні з уладамі накшталт парушэння рэжыму пражываньня, аднак выдаваў не зрабіў.

Ужо ў суботу, г.з.н. на наступны дзень пасля публікацыі у "Народной газэце", наш карэспандэнт сустрэў А.Прушынскага ў сядзібе Саюза палякаў у Горадні ў быў гэтаму вельмі здзіўлены. Граф быў у бадзёрым настроі і з задавальненнем адказаў на некаторыя пытанні.

- Спадар Прушынскі, наші сродкі масавай інфармацыі паведамілі, што вас вывезлы, а вы тут...

- Спачатку мяніе ўзялі ў пасадзілі ў турму на чатыры дні, а потым выкінулі за межы Беларусі.

- За што?

- Я не заплатіў штраф за тое, што не рэгістраўся. Але я гэта зьбіраўся ўжо зрабіць, міні нават не далі.

- А чаму вас вывезлы ў Польшчу? Вы ня маеце грамадзянства Канады?

- Таму што першыя граніцы польскія, а да Канады ў іх не хапіла б грошай даецах. Я разумею, што парушыў існуючы рэжым, ня буду апраўдвацца. Але тое, як абышліся са мною, таксама ў галаве не ўкладаеца. Мне не прадаставілі ніякіх пісьмовых авбінавачваньняў, не далі нідзе распісацца. У Польшчы, да прыкладу, даюць копію такой паперы, і чалавек ведае, што й да чаго. А калі я потым, прасядзеўши ў турме, пайшоў да начальніка й запытаваў, за што міне пасадзілі, ён сімляўся ў адказ: "Што, вы ня ведаецце, чаму?"

Больш таго, трымалі мяніе ў такой турме... Ва ўсім сівеце ў турмах даюць магчымасць дваццаць-трыццаць хвілін гуляць, мяніяць бляізну, а тут...

- А як жа вы зноў апнуліся ў Беларусі?

- Да вельмі прости, купіў у Польшчы ваўчар, сеў у цягнік і прыехаў.

Я ўжо два гады жыву ў Беларусі пастаянна й папрасіў, каб мне далі грамадзянства, але яны ўсё спэцыяльна зацягваюць і нічога ня робяць. А яшчэ нядайна мне перадалі, што я гандляваў іконамі. Гэта ня праўда. Сеўнікі скіпляю генеў і шакаладу па ўсёй Беларусі, каб экспартаваць іх надалей, дзе-небудзь у Канаду.

- Чым вы ўсё ж сур'ёзна думаеце заніца ў Беларусі?

- Сеўнікі я напрости адпачываю, а ўвогуле хачу стаць прэзыдэнтам Беларусі, дзея чаго ўвірнуўся.

М.КАРНЕВІЧ.

«МЫ АДКАЗНЫЯ ЗА ЛЁС БАЦЬКАЎШЧЫНЫ»

НА ПАШЫРАНЫМ ПАСЯДЖЭНЫНІ ГАРАДЗЕНСКАЙ РАДЫ БНФ

У мінулу суботу Гарадзенская Рада БНФ правяла пашыранае пасяджэнне, на якім прысутнічалі ўсе тыя людзі, хто пойдзе зьбіраць подпісы за кандыдата ў прэзыдэнты Беларусі Зянона Пазыняка, а таксама госьці з Менску, лідэры БНФ - З.Пазыняк, Ю.Хадыка, В.Вячорка, Л.Баршчэўскі.

З карткай інфармацыйяй аб палітычнай сітуацыі ў краіне выступіў З.Пазыняк. Ён адзначыў, што, падпісавшы пагадненне аб рублёвай зоне, Кебіч парушыў чатыры артыкулы Канстытуцыі Беларусі ў адзін артыкул крымінальнага кодэксу. І ўгугуле, гісторыя такога не памятае, каб прэм'ер-міністр так па-здрадніску здаваў незалежнасць сваёй краіны.

Зянон Станіслававіч давёў да сабраўшыхся аб сутнасці заходаў, якія ўжо зрабіла апазыцыя ў будзе рабіць падчас сэсіі, каб не дапусціць продажу Бацькаўшчыны.

Шмат увагі надзялялася будучым выбарам у прэзыдэнты. Да лідараў Фронта бы-

членам Партыі аматараў піва, а ўвогуле чалавек нэйтральны.

На думку кіраўніцтва ПАП, гэта забясьпечыць яго вывучэнцу перамогу на выбарах. Партыя ўжо пачала кампанію па збору 100 тысяч подпісаў у падтрымку кандыдатуры спадара Кальцова. Поспех акцыі ў лідэраў ПАП не выклікае сумненняў, бо, як удакладніў Рамашэўскі, у аматараў піва дастатковы грошай, каб аплаціць паслугі зборшчыку подпісаў.

НАЦЫЯНАЛЬНА-ДЭМАКРАТЫЧНАЯ СТАЛА ПРОСТА НАЦЫЯНАЛЬНАЙ

У Менску адбылася ўстаноўчая канферэнцыя Беларускай Нациянальнай партыі. Зяйўленне яе стала вынікам якасных пераўтварэнняў нацыянальна-дэмакратычнай партыі Беларусі.

У праграме БНП асноўная ўвага нададзена нацыянальнай ідзе, якая, на думку члену партыі, можа аб'яднаніць беларусаў і вывесці краіну з крызысу. Беларуская Нациянальная партыя разлічвае стаць магутнай арганізацыяй, бо лічыць, што яе ідэі арыентаваны на кожнага сумленнага беларуса, якому неабыякавы дабрабыт і росквіт Бацькаўшчыны.

МАС-МЭДЫА ЦЭНТР.

ШУШКЕВІЧ У ГОРДНІ

У аўторак Горадню наведаў Станіслаў Шушкевіч, каб сустрэцца з ініцыятывай групай, якая будзе зьбіраць подпісы ў яго падтрымку на кандыдата ў прэзыдэнты Беларусі.

З самай раніцы Станіслаў Шушкевіч на ведаў сядзібі Саюза палякаў Беларусі, сустрэўся з Беларускім аў'яднаннем ветэранаў Горадні, якая была нядайна ўтворана дзеля таго, каб супрацьстаяць "намэнклатурным" пэнсіянэрам.

У Палацы культуры "Юнацтва" адбылася сустрэча з грамадзкасцю горада, на якой С.Шушкевіч адказаў на шматлікі пытанні.

(ав.)

АМАТАРЫ ПІВА СТАВЯЦЬ НА... МАТЭМАТЫКА

Зявіўся яшчэ адзін прэтэндэнт на пасаду прэзыдэнта Беларусі. Партыя аматараў піва афіцыйна аб'явіла сваім кандыдатам на пост кіраўніка дзяржавай 38-гадовага выкладчыка матэматыкі з Салігорска Аляксандра Кальцова.

Як растлумачыў лідэр ПАП Андрэй Рамашэўскі, кандыдатура сціплага правінцыяльнага пэдагога была вылучана пасля спэцыяльна праведзенага аптыманія насељніцтва. Па словах спадара Рамашэўскага, А.Кальцоў ідэальна адпавядае патрабаванням беларускага народа да будучага прэзыдэнта - сціплы, інтэлігэнтны і сымпатычны, ён нават не зьяўляецца

22 красавіка - 5 траўня 1994 г.

ГРАМАДЗТВА

АД РАБОЧАГА ДА БРАКАНЬЕРА – АДЗІН КРОК

У зводках крымінальнай хронікі нярэдка сустракаюцца паведамленыні аб tym, што асобы, якія нідае не працуоць, учынілі шэраг злачынстваў ці злачынцы скралі ў безпрацоўнага рэчаў на некалькі мільёнаў рублёў. Гэта людзі, якім новы статус адкрыўмагчымасць зрабіць годным сваё жыццё, але іх ня вельмі шмат. Я ж выпадкова сустрэў чалавека, які, страціўшы працу, страціў усё, і такіх на Беларусі дзесяткі, калі ня сотні тысяч.

Раней Валік працаў на заводе. Атрымліваў па 200-220 рублёў. Апошнія два гады жыў адзін, бо развёўся з жонкай, якая здрадзіла яму. Зарабляючы па ранейшых мерках, няблага харчаваўся ёй апранаўся, час ад часу дазваляў сабе хадзіць у кіно ці кафэ з жанчынай, звесьдзіць у час адпачынку да сваякоў, акрамя таго, штосьці пакідаў на ашчаднай кніжцы. Сумя там скапілася даволі значная - 6 тысяч рублёў. Меркаваў хутка атрымаць кватэру, а пакуль жыў у інтэрнаце прадпрыемства. І калі б усё было як раней, напэўна, у другі раз ажаніўся б, стварыў бы новую сям'ю. Але яго скарацілі. У выніку ён страціў і заробак, і дах над галавою, і ранешы дабрабыт. А калі б не жыла ў горадзе яго цётка, дык увогуле стаў бы бомжам.

Страціўшы працу, Валік ледзь не звар'яе. Першы час жыў на тое, што пакінула інфляцыя на яго ашчаднай кніжцы. Быў настолькі пакрыўджаны на грамадзтва, якое пазбавіла яго правоў, замацаваных Канстытуцыяй, што нават не пайшоў на біржу працы, каб зарэгістраваць свой статус. Потым ўладаваўся ў прамтаварную краму. Але аднойчы яму не пашанцавала: разгружаючы сэрвізы, ня ўтримаў адзін. Яго разлічылі ў звольнілі з працы. Нікуды ў іншое месца ён ня змог уладкавацца.

Зараз, каб не памерці з голаду, Валік з дапамогай сеткі ловіць рыбу. Іншы раз нясе дамоў 3-5 кілаграмаў, а часам вяртаецца з пустымі рукамі. Ён, канешне, разумее тое, што робіць супрацьзаконна, але іншага выйсція ня бачыць. Рыбу, па цэнзе ніжэйшай, чым у крамах, прадае на торжынчыціцца. Аднойчы, калі рабіў гэта сам, падыйшлі некалькі алкашоў і пад пагрозай нажа забралі ўсе ўтаргаваныя грошы ў рыбу, калі не пажадаў аддаць ім частку.

Д.АЛЕГАЙ.

Акрамя таго, ён вымушаны штодзённа працаўць. Часам ён робіць сабе адпачынак, апрануўшыся ва ўсё лепшае, што засталося, выходзіць у горад, каб паглядзець, як веселяцца заможныя, паўзіраць на дзяўчат.

Нічога съветлага для сябе ў будучыні Валік ня бачыць, лічыць: "Усё лепшае ў маім жыцці засталося ў мінулым." І яму ўсё роўна, што стаць вялікім: дэмакраты, камуністы, фашисты(!), галоўнае, каб яны далі магчымасць не баяцца за заўтрашні дзень і працаўца на дзяржаву, бо новыя ўладары жыцця (камэрсанты, бізнесмены), на яго думку, клапоцяцца толькі пра сябе ѹ астатніх шчаслівымі ён зробяць, бо падманіваюць іх. Ён лічыць нармальнай зьявай тое, што раней тых, хто не жадаў працаўца, дзяржава прымушала рабіць гэта. Ня бачачы клопату аб абяздоленых з боку ўсіх партый і дэпутатаў, ён рагашу нікога не падтырмівае, ні за кога не галасаваць. "Нікому няма справы да мяне, і мне ні да кога няма," - кажа Валік. Меркаваныні, быццам безпрацоўе - спадарожнік рыначных адносін, ён лічыць зьдзекам сытых над галоднымі, бо гэта кожуць людзі, якія шмат нарабавалі ѹ працягваючы рабаваць, каб неяк апраўдацца. Ён думае, што то, што сяцьці спэціяльна стварае такі ўмовы, каб спыняліся вытворчасці ѹ скарачаліся работнікі, дазваляючы фірмам іншых краін працаўца на Беларусі тавары, на якія там няма попыту.

Зразумела, меркаваныні Валіка спречныя. Але ж ён не вінаваты ў tym, што яго, як і ўсіх, працяглы час прымушалі веврыць афіцыйнай пропагандзе і ў яго замацавалася іншае, чым існуете зараз, уяўленыне аб tym, што маральна, а што - не, што ён ніяк ня можа зразумець - вяртаныя назад няма. Нельга забываць: зъмены, якія адбываюцца на працягу апошніх гадоў, сталі сапраўднай трагедыяй для многіх, і яны адчуваюць сябе нікому не патрэбнымі, бо шмат стацілі і ў матэрыяльным, і ў духоўным плане, тады часам вымушаны незаконна зарабляць на жыццё. На жаль, тыя, хто распачынаў реформы, пра гэта загадзя не падумалі. Але паклапаціца аб пакрыўджаных імі позна.

Д.АЛЕГАЙ.

Закінутыя, забытыя ўрадам і разнастайнімі чыноўнікамі мясцовага рангу жыхары пасярэдзіні раёна Гомельшчыны са-мастойна шукаюць паратунку. Асабліва спорыца справа там, дзе ёсьць свае лідары.

I.C.Канапелька - дырэктар мэтадычнага цэнтра ў Хойніцкім раёне. Менавіта дзякуючы яе выслікам, народная песня стала асноўным дапаможнікам у бядзе палескім гаротнікам. А нядыўна Ірына Сямёнаўна пачала ствараць сваеасаблівыя відзялестапіс культурнага жыцця раёна.

НА ФОТАЗДЫМКУ: I.C.Канапелька
падчас кароткага перапынку.

Фатаграфаваў І.БАРЫСАЎ.

Станцыя

Станцыя ѹ мястэчка Красное знаходзіцца на 51-м кіляметры ад г.Ворышы, якраз на мяжы дзвюх краін, і сюды чатыры разы на суткі прыбываюць цягнікі з Беларусі ў Смоленску.

Мне, як і іншым пасажырам з Смоленску, што накіроўваюцца ў Ворышу, трэба было чакаць у Красное паўтары гадзіны цягніка, і я вырашыў прысьціся па невялікому рынку - ён мясціцца побач.

Гандлявалі ѹ асноўным беларусы з Ворышы, якія прыехаюць сюды ранішнім цягніком. На ўтаптанным сънезе поўных чорных буханак хлеба кайстры ѹ заплечнікі. У адной жанчыны некалькі банак кансэнтраванага малака, запалкі.

Жыхары мястэчка ѹ навакольных вёсак з ахвотай купляюць беларускі хлеб, кошт якога - 100 расейскіх рублёў за буханку. Бяруць, як найменей, па 5-10 боханаў (у Смоленску чорны хлеб каштве 150 рублёў). Адчувалася, што і гандляры, і пакупнікі прыяжджаюць сюды кожную раніцу і ўжо праз 2-3 гадзіны увесе тавар раскуплены.

Байды самым цікавым былі для мяне размовы паміж гэтымі людзьмі, съведкамі якіх я не па сваёй волі стаўся. Усе яны гавораць практычна на адным дыялекце беларускай мовы, хоць жывуць у розных краінах.

Адна з жанчын, паклаўшы на сънег рукаўцы ѹ прыпісніўшы іх ботам, каб не скрапі, складвае ѹ мех пакупніка боханы хлеба ѹ лічыць: "Пядць, шэсць, сем... дзесяць." Атрымаўшы тысячную купюру ад пакупніка, яна пытается: "Усё?" А той на мясцовай трансценцы адказвае: "У рагашце."

Суседняя гандлярка толькі што прадала ўвесе прывезены хлеб і размаўляе са сваёй знаёмай (у першай у мястэчку жыве радня). Яна адкрывае сваю кайстру, дастае адтуль два не таварнага выгляду боханы хлеба ѹ гаворыць знаёмай: "На, атдаш карове ілі матке!"

Да іх падъехаўшы трэцяя жанчына, відаць, іх знаёмая ў зусім не па тэмі ўклінівасяца ў размову: "На тэй нядзеле ездзіла ў Смоленск." Затым жанчына падрабязна пачынае пералічваць, што купіла ѹ за колькі. Я ужо амаль ня стаў яе слухаць, аднак адна нечаканая фраза: "... і дзесяць метров краснога ма-

Як у часы Манамаха

Добрая вестка прыйшла ў сядзібу Белавежскай пушчы з Парыжа. ЮНЕСКА прысудзіла калектыву Ганаровы Дыплом за беражлівы адносіні да старэйшага ѹ ўнікальна помніка прыроды ў Еўропе, а таксама за навуковую работу, якую садзейнічае захаванню ѹ прымнажэнню рэдкіх, а падчас і рэліктавых багацціяў запаведніка.

З даўніх часоў у глухіх лясах пушчы пасывіліся статкамі зубры. Па некаторых звестках яшчэ ў XII стагоддзі тут на зуброў і тураў паляваў Уладзімір Манамах. Зрэшты "дасталаўся" белавежскім волатам і падчас айчынных войн 1812 і 1941-1945 гадоў, імперыялістичнай і грамадзянскай войнай. У 1919 годзе ў Белавежской пушчы быў забіты апошні зубр.

І калі б не намаганы эўрапейцаў-навукоўцаў, якія засведчылі ў 1923 годзе, што на зямным шары захавалася нямногім больш за 50 белавежскіх зуброў (яны на той час знаходзіліся ў запарках, паляўнічых гаспадарках заходнезорснікі эўрапейскіх краін), то волатаўчак бы незайдросны лёс выніпчэння. Было вырашана закупіць трах асобін дзеля аднаўлення папуляцыі ѹ прыродных умовах. З тых трах зуброў, якіх прывезлі ў 1929 годзе, і пачалося новае жыццё ў белавежскіх волатаў.

Нядыўна прынятае рагашыне перасяліць частку зуброў у іншыя запаведнікі Беларусі. У выніку таго, што статак пастаянна павялічваецца, жывёлам ужо стала цесна ў прасторных лясах Белавежскай пушчы. На сёньняшні дзень іх налічваецца звыш трохсот. Перасяленыя часткі зуброў у Налібоцкую пушчу дазволіць захаваць і сфарміраваць новыя зоны іх пражыванья на тэрыторыі Беларусі.

П.ЖЭБРАК.

Красное

теріала", прымусіла мяне зноў звярнуць на іх увагу. Адна з жанчын распытаўца: "А сколько надо матеріала на гроб?" Атрымаўшы дакладны адказ, што дастаткова дзесяці мэтраў, сумна дадала: "Надо і мне съездіць і купіць, пока дешёвый."

Назіраю, як мужчына падбягае да жанчыны, з якой раней гандляваў, хапае дзяве кайстры з хлебам і паказвае галавою у бок мясцічка: "Вон, едзі!"

Да станцыі ѹ санях пад'яджае мужчына ѹ кужуху. Разваліўшыся на сені і звесціўшы хвост, у санях ляжыць вялікі чорны сабака.

Калі сані ўт як тут ужо трэй гандляры з хлебам. У адной з жанчын пакупнік узяў 15 боханаў. Нейкі мужчына прапаноўвае яму за кожны бохан па сто рублёў, аднак той адмаяўляецца, маўляў, толькі па дзевяноста. А яшчэ дадае, што хутка прыйдзе цягнік з Ворышы і ён зможа купіць па 75.

Дзяве прыйшоўшы за танным хлебам на станцыю бабулкі гамоняць аб скupічку хлеба:

Ён з-за Дняпра, заўсёды шмат бярэ. Там у яго па 168 рублёў, а ён прадае па 150 за бохан.

Нарэшце цягнік з Ворышы падъехаў і спыніўся. З вагонаў выходзяць аршанцы з поўнымі вялізнымі кайстрамі чорнага хлеба. Найбольш жывавыя мужчыны адразу з сваімі кайстрамі скачаць праз калеі ѹ съпяшваюцца да саней. Меней, як за хвіліну выстраілася чарга з дзевяццю чалавек.

Мне становіца зразумела, што для гэтых людзей гэта ѹ ёсьць паўсядённая праца, з якой яны жывуць. Праз некалькі гадзін ўнікальны аршанец адразу з саней. Меней, як за хвіліну выстраілася чарга з дзевяццю чалавек.

Праз хвілін 30-40 увесе прыядаль на станцыю сканчаеца, гандляры сядзяць у цягніку ѹ чакаюць, калі ён урэшце рушыць. У вагон уваходзіць мужчына ѹ прапаноўвае абмен беларускіх "зайцоў" на расейскія рублі: 3,3 да 1. Таксама работа.

А вось і Шухаўцы, першая беларуская станцыя. Я ў Беларусі. Добры дзень, Бацькаўшчына!

М.ІЛЬКЕВІЧ.

ДАТАНЦАВАЛІСЯ...

Кожны зара зарабляе на жыццё, на колькі дазваляюць аbstавіны ѹ сумленінне, таму можна лічыць сумленіні ці несумленіні людзіні тых, хто займаецца пепрападожам тавараў альбо абменам валюты. Але як можна ставіцца да тых, хто шляхам падману набівае кішэні? У апошні час зъявілася вельмі шмат людзей, якія гэтым займаюцца, нават славуты Астап Ібрагімавіч мог бы пазайздросціцца вынаходлівасці некаторых. Спречка становіца адным з шляхоў атрымання грошей.

Двое дзяўчат студэнтак Гарадзенскага ўніверсітэта пажадалі веселася час і пайшлі на дыскатку ѹ Палац культуры хімікаў. Танцавалі, адпачывалі... і вось да іх падыйшлі двоє прыстайнага выгляду хлапцоў і запрасілі на танец. Пазнаёміліся, паразмаяўлялі. Ранім атдзін з іх прапанаваў паспрачыца, што дзяўчаты, што б яны не казалі, не з 73 года нараджэння. Тыя, як аматаркі вострых уражаньняў, вырашылі нядрэнна ўзбага

22 красавіка - 5 траўня 1994 г.

ГІСТОРЫЯ Й СУЧАСНАСЦЬ

Дакумент

З крымінальной справы

У крымінальной справе № П-9470 па адвінавачванью Максіма Іванавіча Гарэцкага захоўваецца напісаная 8 лістапада 1936 года пісьменнікам асаўста на адным аркушыку вучнёўскага сыштка аўтабіографія. Вытыркі з гэтага дакумента былі апублікованы мною ў артыкуле "Максім Гарэцкі. Да 100-годдзя з дня нараджэння." ("Край Смоленскій" №№9-10 за 1993г.) Акрамя гэтага, асобны вытыркі з аўтабіографіі былі выкарыстыны акадэмікам Гарэцкім Р.Г. у яго артыкуле "Расстрэл Максіма Гарэцкага". ("ЛіМ", 16 кастрычніка 1992 г.), а таксама змешчаны ў кнізе "Гарэцкія чытаньні".

Падчас вывучэння крымінальной справы № П-9470 я зрабіў ксэракопію аўтабіографіі. Дакумент друкуецца на мове арыгінала.

М.УЛЬКЕВІЧ.

Е.Ф.Карского и Б.А.Тарашкевича. В Беларуск. академии наук работал с академ. Е.И.Боричевским и др.

В Вільні (в 1919 г.) я приехал в составе редакции "Звязды", по приглашению В.Г.Кнорина. Остался там не по своему желанию, все время находился там в контакте с подпольн.коммунист.организацией. По возвращении в Минск был избран кандидатом в члены Минского горсовета (1923 г.).

Из моих бывших учеников по Коммун.универс.Белоруссии я ввел в литературу Платона Головача (его роман "Сполух на загонах" переведен на русский язык).

Кроме работ, отмеченных в "Литер.энциклопед.", назову еще такие свои работы:

1. "Народная песнь", издан.Бел.акад.наук.

2. "Маладняк за 5 гадоў" (обзор творчества молодых белорусск. советск.писат., отдельн.издан.).

3. Хрестоматия для школ по белор.литер.

4. Русско-белор. и белор.-русск.словари.

5. Инструкция по собиранию устного нар.творчества (составлена совместно с академ. Замотин.)

6. "Белорусская литература", статья в журнале "Октябрь", 1928г., N 4 (под редакцией А.С.Серафимовича).

Прежде чем просить в Запоблоно направление на работу, я обратился в НКВД (в Смоленске); препятствий не было.

М.ГОРЕЦКИЙ.

8/XI 1936 г.

АВТОБІОГРАФІЯ

Родился я 6(19) февраля 1893 г. в деревне Малой Богатьковке, Шамовской волости, Мстиславского уезда, Могилевской губернии. Отец мой и теперь живет там, состоит членом колхоза (им.Буденного).

Мы жили вместе с дядей, отец зарабатывал на стороне, у помещиков - поэтому я и смог учиться в Ольшанской второклассной учительской школе (б.Оршанского уезда), где учитель Х.И.Чоловский привил мне любовь к литературе.

В 1909 году, подготовившись (почти бесплатно) у горецкого репетитора А.И.Крещера, поступил я в Горецкое землемерно-агрономическое училище (при конкурсе в 400 заявлений на 25 мест).

Здесь, по курсу русского языка, мы основательно изучали психологию, логику, русскую и западноевропейскую литературу (преподавал Я.Н.Китарев, автор ряда работ по русской литературе).

Дальнейшие этапы моей жизни видны из анкеты и трудового списка. Отмечу только, что лекции я слушал в археологическом институте в Смоленске (по этнографии и фольклору - В.Н.Доброзвольского, по истории искусств - проф. Троицкого, и по другим дисциплинам, по своему выбору), в Виленском университете (курс белорусского языка, читанный проф.Массониусом) и в Белгосуниверситете (по диамату - проф. С.Я.Вольфсон, по педагогике - проф. В.С.Савицкого, по литературе - проф. И.И.Замотина, проф. Е.И.Боричевского и др.)

"Истор.белор.литер." писал, руководствуясь указаниями и помощью академ.

ГАРАЧАЕ ЛЕТА 72-га

Наша газета неаднаразова пісала пра за-
рганізація выступлені моладзі супраць уладаў камуністых у Горадні.
Сыстэма жорстка расправілася з вольна-
думцамі. Пра лёс удзельніка тых падзе-
віленскага беларуса Станіслава Вайца-
ховіча карэспандэнту "Пагоні" распавяляла
сястра Станіслава Яўгенія ВАЙЦАХОВІЧ.

Адразу пасля выступу ў Горадні ў Станіслава распачаліся непрыемнасці ў інстытуце. Дзесьці праз пайгады брата і ўвогуле адлічылі з факультetu за непаспяховасць. Стасі моцна сумаваў, перажываў, але ні разу ні скардзіўся, што ён зрабіў памылку ў жыцці, далучыўшыся да альтэрнатыўнага маладёжнага руху. Наадварот, ён нярэдка казаў, што каб не дэсантнікі, то ў Горадні хоць на адзін дзень запанавала б сапраўдная воля.

Пра свой удзел у гэтым своеасаблівым акце пратэсту Станіслау апавядаў так: "Я ішоў дзесьці ў сярэдзіне калёны, калі на пляцы Савецкім, ці як яго там завуць, нас спрабавалі спыніць камсамольцы-актыўнікі, мы лёгка зламалі іх супраціўленіе. Потым была дапамога камсамольцам у выглядзе дэсантнікаў.

Нават пасля таго, як нас адпушылі з кашар, па гораду ездзілі пераапранутыя міліцыянты ѹ хапалі ўсіх даўгакосых. Выстрыглі на галаве крихі і адпушкалі. Гэта быў сапраўдны ѿзрок над правамі асобы". Жыць у Вільні побач з бацькамі Станіславу было добра. Калі ж перад

алімпійскімі гульнямі 1980 года ў наш горад дэпартавалі дзесьці за 20 тысячай маскоўскіх бяздомных, мой брат гэтага не ўспрыніў. Да таго ж хутка ў Польшчы пачаліся выступы Салідарнасці. Станіславу загарэлася паехаць туды. Як ён здабыў да Польшчы запрашэнне, не магу сказаць. У лістападзе 1980 года ён быў у Гданьску. За выступы ў падтырку Салідарнасці тагачасны польскі ўлады арыштавалі яго ў перадалі да амбасады СССР.

Гады чатыры пра брата наша сям'я нічога ня чула. І толькі напрыканцы 1985 года да Вільні дайшоў ліст ад Станіслава, што ён жывы і працуе на вольным пасяленыні пасля турмы на газародовішчах Саматлора. Разам з бацькам я ездзіла да яго ў Заходнюю Сібір. Станіслау сказаў, што калі скончыцца тэрмін "пасялухі", ён будзе старапацца пакінуць СССР. Больш з братамі ні я, ні бацькі не сустракаліся. Летася атрымалі ліст з Кітаю, ў якім Станіслау паведамляе, што ў яго ўсё добра і калі ёсьць жаданыне ў нас ад'ехаць туды, ён здолбын праці сяброў даслаць нам усім запрашэнне.

Вось фактчына і ёсць, што распавяляла мене сястра Станіслава Вайцаховіча. Але, каб нашы чытачы мелі самую поўную і аб'ектыўную інфармацыю пра падзеі лета 1972 года ў Горадні, газета ў надалей будзе весьці пошуки удзельнікаў тых падзеяў.

ГАСТРОЎСКІ.

ВЕРБНЫ ТЫДЗЕНЬ

Перад Вялікаднём - Вербны (Страсны) тыдзень. Пачынаецца ён 24 красавіка Вербнай нядзеляй (Вербніцай, Вярбой). У гэты дзень Ісус Хрыстос уехаў у Іерусалім і людзі, што сустракалі яго, клалі яму пад ногі пальмавыя галінкі. У пэўных краінах нават называюць гэты дзень Пальмавай Нядзеляй. У памяць аб гэтай падзеі вернікі ў пачалі асьвяціць вярбу, бо згодна язычніцкаму культу дрэвы, якія раней за іншыя пачынаюць распускацца ў адрозніваюцца ўстойлівасцю да неспрыяльных умоваў, надзяляліся магічнай сілою. Такім дрэвам на Беларусі, у Польшчы і Летуве зьяўляюцца таксама лаза, бяроза, ракіта і ядловец. Таму вербы роўніца з галінкі і гэтых дрэваў.

У Вербную нядзелю несылі ѿсьвячалі іх урэлігійных храмах. Самая вялікая верба былаў гаспадыні дома. Вербы дзяцей - па дзіўверты галінкі. Вядомы звычай, калі ў Вербную нядзелю сяялі сябе ў іншых асьвяченай вярбай, прыгавораваючы: "Верба б'е, не я б'ю, за тыдзень Вялікдень". Верылі, што асьвячаныя галінкі ахуваюць ад хваробаў, таму білі хворы, кажучы: "Не я б'ю, верба б'е". Будзь здаровы, як вада. Будзь багаты, як зямля!" Прашаптаўшы замову: "Верба съвята - нова лята, верба пасывіці ў поле гналі", - вярбай гналі першы раз кароў на пашу.

Прынесеную з храма асьвяченую вярбу засоўвалі за абразы ў захоўвалі на працягу

года, пакуль на наступны не прыносілі новую. Верылі ў абарончую моц яе, таму галінкамі акурвалі пакоі, яйкі, якія падкладалі пад курыцу, каб ястраб не напаў на куранят.

У Чысты панядзелак і аўторак бялілі юлы хаты, а ў сераду ѹ чацвер (Дравесны чацвер) - усё драўлянае. У чацвер на Вербным тыдні таксама хадзілі ў лазню, на "бягучую ваду", каб не было на целе хвароб, клапоў у хате. У доне ўсё было да гэтага часу памята, бо, як лічаць на Свіслачыне, у гэты дзень нельга мыць - "зальеш Хрысту вочы". Варылі вячэр, у некаторых раёнах ня елі - "жыльнікавали" да Вялікдня. Арапі ѹ сеялі: "Чысты чацвер - ячмень засяваць". Прыкмячалі: як на Чысты чацвер добрае надвор'е, то ѹ Ушэсьце будзе такое ж, калі ж вецер, то да самага Ушэсьця будзе.

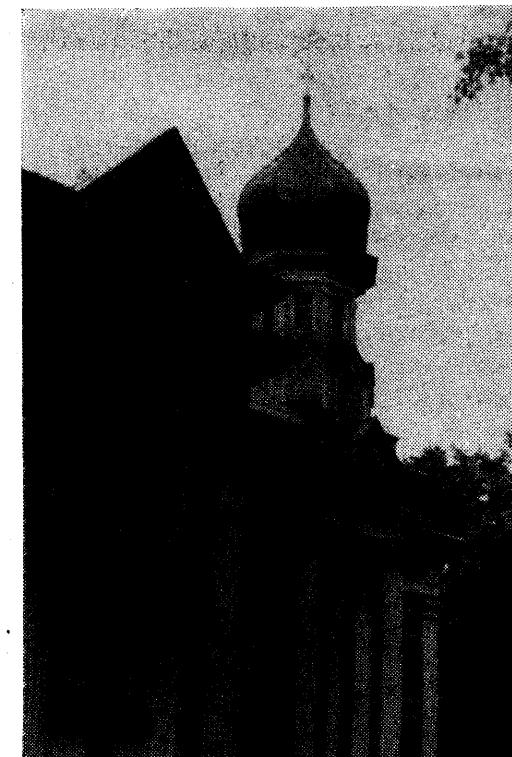
Кажуць, нібы ѿ Чысты чацвер сходзіць на зямлю Ісус Хрыстос, таму пяклі асобы хлеб.

У Чырвоную (Вялікую) пятніцу рыхтаваліся да съвята. Пасыцілі шчырым постам.

У Чырвоную суботу пяклі пірагі, фарбавалі яйкі ѿ чырвоны колер, але калі сёлета памёр хто-небудзь з свякоў, то ѿ чорны ці які іншы. Таксама хадзілі на могілкі прыбіраць, палілі вогнішчы. Усю ноц у хатах гарэла съвято.

КАМУ – СЪВЯТА, КАМУ – СТРАТА

Не давялося разгавеца на Вялікдень многім гарадзенскім каталікам з прыватнага жыльлёвага сэктару Горадні. Пакуль яны ѿ касцёлах слухалі съвяту імшу, злодзеі шчыравалі па іх клецях і лядоўнях, забіраючы прысмакі.

Драўляная цэркаўка ў Друскеніках.
Фатаграфавала А. БІБІКАВА.

ЦІ АДРОДЗІМ СТРАЧАНАЕ?

Калі іду прыватным сэктарам Горадні, то воку не стае моцы ахапіць усю разнастайнісць архітэктурнай забудовы. Кожны тут будаваў на свой густ і, канечне, па сродках.

За часы гаспадарання на нашай зямлі Савецкай улады добрыя традыцыі, калі кожны сам себе будаваў жытло, амаль што страчаныя. Пераважная большасць жадае атрымліць кватэрну ад дзяржавы. Галоўнае - самому не працаўца, не натужыцца. Таму ѹ на дзіве, што чарга на атрыманье жытла ад дзяржавы ў Горадні наплічава дзесяткі тысяч аховочных.

Часам, калі пытаю тых, хто па дзясяць, а то па пяцінаццаць год чакае на атрыманье "дармовай" дзвіух- ці трохпакаёўкі, лаўлю сябе на думцы, што людзі развучылі быць індывідуалістамі, арыгінальнымі, ім больш адгавяда шэрае камуна-савецкае жыццё.

Але дзякую Богу, тая часы здаецца, адхадзяць, абы чым, як съведчаныне, зъяўленыне наўкол Горадні новых адмысловых селішчаў па індывідуальному, а не тыповому праекту.

Г.ВАСІЛЕВІЧ.

«БЕЛЫЯ ПЛЯМЫ Ў ГІСТОРЫІ БЕЛАРУСІ»

- "круглы стол" пад такой назвой быў пра ведзены ѿ Гарадзенскай вабласной бібліятэцы ім. Я.Карскага. Пад час яго выкладчыкі кафэры беларускай гісторыі ГрДУ выступілі перад настаўнікамі гісторыі школ горада ѹ бібліятэкамі. У пачатку сустракы загадчык кафэры І.П.Крэйн акрэсліў задачы, якія зараз стацьці перад гісторыкамі. Ён, у прыватнасці, адзначыў, што неабходна дасканала вывучаць раздзелы гісторыі Беларусі, якім раней не надавалася вялікай увагі, - такім як гісторыя палітыкі й культуры; гісторыя нашай краіны павінна разглядацца ў кантэкстзе сусветнай, Эўрапейскай, славянскай; неабходна ўлічваць нацыянальную аснову гісторыі, памятаючы, што беларусы - спаткаемы ВКЛ, Рэчы Паспалітай і, нават, Расейскай імперыі; гісторыі беларускай дыяспоры; гісторыі павінны знайсці сваё месца ў гісторыі; неаб-

ходна правесыці дэялітазапою ў дэпартызыацию яе, у той жа час "адны міфы не павінны быць заменены новымі"; максімум увагі трэба звязаць на дасавецкі пэрыяд; пераацаніці савецкую гісторыю, захобуваючы ўсё капітанае, што было зроблены наўкоўцамі; трэба адваіваць, абараніці гісторыю Беларусі ад экстремістай суседніх краін і знайсці паразуменне ў

22 красавіка - 5 траўня 1994 г.

ВАЙНА І ЛЮДЗІ

ТАВАРЫШ КАЛАШНІКАЎ

Уральскі горад Іжаўск - цэнтр расейскай збройнай пра- мысловасці. Да нядыўняга часу закрыты горад. Праўда, тут складана знайсьці вытворчасці зброі, бо танкі робяць на снопавязальным заводзе, ракеты - на аўтазаводзе, гарматы й аўтаматы - на заводзе трыкатажных машын. На адным з такіх заводаў прайдуе 74-гадовы пэнсіянэр Міхал Цімафеевіч Калашнікаў. Той самы, што вынайшоў знакаміты аднайменны аўтамат. Міхал Цімафеевіч - доктар тэхнічных навук, але ні ў водней вышэйшай школе не вучыўся. У новай Савецкай энцыклапедыі няма яго фотадымку. Глыбокая сакрэтнасць апавяла яго лёс. І ўсёткі польскому журналісту Яцку Хута-Бадэру пашчасціла сустрэца з славутым канструктарам зброі. Газета "Пагоня" друкуе ў перакладзе й са скарачэннямі аповяд звышзасакрэ- чанага расейскага канструктара.

- Калі мянэ пытаюць, які аўтамат самы найлепшы, заўжды адказваю так: спытайце ў любой маці, чыё дзіця лепшае. Ад- калі адзін - канешне, яе. Часам калі пытаюць, як будзе вы- лядца аўтамат майі канструкцыі XXI стагоддзя, адказваю, што ня ведаю. Па доказах напыха канкурэнтаў- амэрыканцаў, да 2025 года лепшым будзе "калашнікаў". Але я не стаю на месцы, вяду стала пошук рашэнняў недасканаласцяў папярэд- ніх мадэляў. Вось калі ўсе іх вырашу - гэта будзе ма- дэль-пада- рунак для воіна-прафесіянала. Самае га- лоўнае для канструктара - вынайсьці прастату інжынерных рашэнняў ма- дэлі. Складаныя канструкцыі праектаваць ня цяжка.

У 1974 годзе на паток пайшла мадэль "калашнікаў" пад патрон калібр 5,45. Гэта не было знаходкай, бо "янкі" ва ўётнаме выкарыстоўвалі такі ж самы. Праўда, у Саюзе тады ўсchaўся сапраўдны вэрхал, што гэта мадэль "калашнікаў" ан- тыгуманная. Вось у такіх умовах - то гэроі, то дэмант - мін- й даводзіцца працаўца.

Увогуле на свой лёс ня крýдзяжуся, бо мянэ ніколі не купалі ў промнях славы, таксама, як і ў ямах з брудам. Шлях мой быў складаны. Уявіце сабе: абвешчаны конкурс на ўні- вэрсалын аўтамат. Даконкурсу далучаюцца такія канструкта- ры, як генэралы Дзягцяроў, Сіманаў, вядомы канструктар Шлагін. І тут у іх пад нагамі блукае нейкі сержант, які без дапа- можнікаў сканструяваў аўтаматычную зброю. Таму сталінская прэмія была самым высокім прызнаннем майго вынаходніцтва. Праўда, цяжка быць самастойным у грамадстве, дзе партыя мае вядучую ролю ва ўсіх галінах прымесловасці, духоўнага вы- хавання й многага іншага. Адчуваць гэты прэс, а тым болей ствараць высокадакладныя канструкцыі, вельмі цяжка. Партия ўмела сачыць, радзіць, браць спра- ваздачы. Многі з маіх су- часнікаў з-за ўпартасці траплялі да турмаў. Але і там знаходзілі партыя ў час, калі ў яе самой было пімат выпраба- ваныя. Скажу піши- ра - КПСС быць і была той арганізацый, якой мы верылі, але яна, як крывасмок, спажывала з нашага таленту падчас экстрарадынарных сітуацый. На нас жа быў на- вешаны абел маўчання - сапраўднае табу.

Упершыню я трапіў у замежжа ў 1991 годзе. Гэта былі Злучаныя Штаты Амерыкі. Там у новым сьвеце пазнаёміўся з вынаходнікам вінтоўкі M-16 Стонэрам. Ён мянэ запрасіў. Многія думаюць, што я багаты

чалавек. Так, я міліянэр, але ўсе мае мільёны ляжаць на рахунках былога Вар- шаўскага Дагавору. Калі б мне далі хоць па рублю за адзін "калашнікаў", то не складана падлічыць, што гэта было б 55 мільёнуў рублёў. У Амэрыцы я быў жабраком, не было на што нават купіць сабе марожанае. Кіраўніцтва сказала, што ў мянэ прыватная паездка й пагэтаму ні граша для гэтай справы не дала. Добра, што Стонэр дапамог. На пэнсію разылічваць таксама складана. Апошняя была каля 40 тысячай рублёў. Але я на скаджуся, я дзіця сваёй Радзімы й пагэтаму што ўсім, тое й мін. Я не патрабую для сябе нейкіх адметных умоў існавання. Адзінае, за што ў мянэ баліць сэрца, - гэта за тое, што мая зброя робіцца аргументам у палітычных дыскусіях.

Іжаўск даўно атрымаў славу мафіёзага гораду. Тут сва- бодна тлупчуюць дзялкі ад гандлю зброяй. Яны, як карабейні- кі-таўстасумы, сноўдаюць па заводах, скупляюць зброю. Толь- кі сέйчын, ідуцы на абед, бачыў некалькі асобаў каўказскай нацыянальнасці. Яны, вядома, прыехаў набыць тут ня- павязальныя машыны, а не шта іншое. Мне да боло не пры- емна глядзець, як людзі забіваюць адзін аднога маёй зброяй. Я яе канструяваў для высакарод-

СПАХАПЛІСЯ... ПРАЗ ТЫДЗЕНЬ

У Першамайскі РАУС Бабруйска пас- тупіла паведамленне камандавання вай- сковай часцы 21561, якая дыслацируеца ў Кіселявічах (вайсковы гарадок у Бабруйскім раёне), а бы выкраданы гранат Ф-1. Дзіве скрыні, у якіх было сорак гранат з запаламі, былі скрадзены пры пагрузцы боепрыпасаў у вагоны на чыгуначнай стан- цы Бабруйск. Камандаванне часцы ніяк не растлумачыла, чаму з моманту крадзя- жу да звязтання ў праваахоўных ворганаў прайшоў цэлы тыдзень.

НЕ КУПЛЯОЦЬ ТАМУ, ШТО НЕ ПРАДАЮЦЦА

Я стала вядома з крýніц, блізкіх да вай- сковай контразведкі, цэнтральны апарат КДБ прапанаваў яе супрацоўнікам набыць дзяржаўную кватэру. Першы ўзнос за ква- тэру павінен быў скласці ў сярэднім 28 мільёнуў рублёў. Па звестках, якія ёсць, пропанову не прыняў ніводны контраз- ведчык. Невыключна, што гэтая акцыя бы-

ных мэтай - абароны Радзімы. Зараз ведаю, што ва ўсім вінаваты палітыкі.

...Калашнікаў жыве адзін у выдатнай трохпакаўчы плошчай 70 кв. мэтраў. Жонка яго памерла 15 год таму. Некалькі год назад загінула ў аўтавыпадку любімая дачка Натальля. У яго ёсць яшчэ дзівье дзіця дачкі й сын. Яго працуны габінэт нагадвае музэй марксізму-ленінізму - бусты Леніна, Дзяржынскага, мініяцюрныя самалёты, караблі, субмарыны. Міхал Цімафеевіч упіснены, што ў Рәсей камуністыя зынкілі й не адляцелі на Марс. Яны ў Рәсей паўсюдна. Знакаміты канструктар ідзе ў свой габінэт, уключача свой тэлевізор, а там рухаюца армійская хлопцы з звязанымі за галавой рукамі. За калёнай палонных кроочаць канвары- азэрбайджанцы з "калашнікамі" ў руках.

Гонар звышсакрэтнага канструктара М.Ц.Калашнікаў АК-47 увесі съвет памінае як збрюю тээрарызму.

Па матэрыялах польскага часопіса "Gazeta".

ла прэдпрыята КДБ з мэтай выяўлення супрацоўнікаў, якія маюць нелегальныя даходы ў валюце.

МАС-МЕДЫА ЦЭНТР.

АК ДАДУЦЬ АЦЭНКУ НА ВУКОЎЦЫ

Дзейнасць Арміі Краёвай у час другой сусьветнай вайны на Беларусі гісторыкамі-на- вукоўцамі ды й простымі людзьмі ацэньваецца неаднолькава, бо яе ітрады ваявалі як супраць нямецкіх акупацыйных войск, так і супраць беларускіх партызан. Адны лічачаў "акоўцаў" гэромі й прапануюць прыраўняць іх да ветэранаў Вялікай Айчыннай вайны, другі - здраднікамі ўзялчынцамі. Аб'ектуна ацэніць дзейнасць АК прызначана канфэрэнцыя, якая будзе праходзіць у Гарадзенскім універсітэце па іншыятыўе кафэдры беларускай гісторыі гэтай наукальнай установы 29-30 верасьня бя- гучага года. Мяркуеца, што ў ёй прымуть удзел па 20 гісторыкаў з Польшчы й Беларусі. Да ўзделу ў канфэрэнцыі запрашана ўсе зацікаўленыя асобы.

А.ДУК.

імпэрскіх і вузканацыянальных інтарэсаў Рәсей.

Дык чамуж съяўлятэ прызначана "хуткім тэм- пам" на дзень 23 лютага? Неверагодна, што Прэзыдыум ВС Беларусі ня ведае ўзгаданыя факты, хоць ён апошнім часам і дэмантруе сваё няведение гісторыі нашай Радзімы. Здагадка прыходзіць менавіта з гістарычных фактав, а яны, як кажуць, смаліць у вока: 23 лютага 1944 года, гэта значыць 50 год назад, быў падпісаны загад аб стварэнні Беларускай краёвай абароны. Таму, відаць, і дзень съяўточны названы як... Дзень абаронцаў Айчынны. Застаецца толькі падзякаваць генэралу Грыбу за сапраўднае націянальнае съяўта. Чыста па-вайсковому можна ша- ноўнаму генэралу пажадаць: "Так трымай!"

Міхась ЯВАР.

«ТАК ТРЫМАЦЬ!..»

Нарэшце беларускі вайскоўцы ў ветэраны ўзброенных сіл РБ дачакаліся съяўта - Дзень абаронцаў Айчынны і Узброенных Сіл Рэспублікі Беларусь. Дзень гэты съяўткуюцца 23 лютага.

Новы сылкёр Вярхоўнага Савета РБ ген- эрал міліцыі Мечыслаў Грыб рашуча адхіліў пропанову прызначыць фэст на съяўты 3 ліпеня, калі адбылося вызваленне нашых сталіц ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў. Ня ведаєм аргументаў, якія канчатковы вырашылі прызначыць дэцызы. Можна меркаваць, што гэта на тое "23 лютага", якое было штучна прызначана сталінізмам для выхавання воінскіх тра- дыцый, бо гісторыкамі неаднаразова абра-

тася працягненне падзвініцтва. Даўті час ахоўваць мост цераз Днестр у Бэндэрах. Затым у складзе спэцгуртавання знаходзіцца ў Дубасарах. Яго двойчы кантузіла выхукамі. Але ён не здаўся, на кінуў аўтамат, хоць ніколі не лічыў сябе вайскоўцам.

"Зрабіць сябе прафесіяналам не склада- на, - згадвае Пяetro. - Праўда, каб выхыць на вайне, на трэба адрэзу лезцы ў самас- пекла. Калі першы раз пайшло на справу, зразумеў гэта добра. Браці "языка", й спэц- група патаемна пераправілася на бераг ру- мын (так наёмнікі з Рәсей называлі тых, хто быў на супрацьлеглым беразе). Сонца ўжо скінулася, мы паўзлі ўздоўж невысокай агароджы, за якой гарэла вогнішча, а наўкол сядзелі паліцыянты малдаване.

(Заканчэнне на 8-й стар.)

22 красавіка - 5 траўня 1994 г.

6

ДАСЬЛЕДАВАНЬНІ

В.ПАНУЦЭВІЧ

ГОРАДЗЕНШЧЫНА Ў НАЦЫЯНАЛЬНЫМ РУХУ Ў 1918 - 1919 ГАДОХ

15. Канцэнтрацыйны лягер "Домбія"

У другой палове ліпеня 1919 г. усё турмы ў Горадзеншчыне настолькі былі перапоўнены беларусамі, што паўсталі вострая патрэба іх ачысткі і перавозу арыштаваных у канцэнтрацыйныя лягеры ў розных мясцовасцях Польшчы, з якіх два - у Кракаве "Домбія" і ў Беластоку "Ст.Раздзельная" - найболыш зъмяшчалі беларусаў. Ачыстка турмаў і перавод зъняволеных у лягеры палонных выклікаліся таксама падрыхтоўкай палякаў да ўсходнія афэнзывы з мэтай захопу далейшых беларускіх земляў.

Наколькі жудасна было мучэнне ў гэтых лягерах съмерці, даведаемся ад саміх зъняволеных. Так, Антонаў піша:

"Яшчэ ў дарозе ў Кракаў напісаны вакмістр Вэбэр заявіў мне, што ўсе маі дакументы "забытыя" ім у Варшаве ў знаёмага. Гэта няпраўда, бо пасля Варшавы я бачыў, як у вагоне ён тримаў іх і пераглядаў.

Відавочна, пазнаміўшыся з дакумэнтамі, што яны выясняюць маю асобу ѹ дзеянісць, ён уважаў выгадным даставіць мяне ў Кракаўскі лягер без дакументаў, як "бальшавіка".

Так я трапіў у барак N13 як "бальшавік". "Бальшавікі", у бальшыні такіх ж, як і я, з прыкільнасцю сустрэлі мяне: пасунуліся на агульных голых нарах, далі месца легчы, накармілі бурдой-зупай, і я спакойна заснуў.

У бараку цесна, брудна, вашыва. Тут усе мучанікі ахвяраваны палякамі на заству.

Праз тыдзень мне ўдалося перайсці ў "ахвіцэрскі" барак N14.

У ім на трохпавярховых нарах разьмяшчаліся ахвіцэрі ў чынах ад палкоўніка да праларшчыку, вуніяцкія съвітары, вайсковыя і цывільныя ўрадоўцы, два міравыя суддзі, настаўнікі і інші.

Усе тро паверхі нараў былі поўныя, некалькі ляжала на вату на куце на зямлі. І тут, як і ў "бальшавіцкім" бараку, было брудна, вашыва ў ноччу холадна, але былі саламяныя ці стружкамі напханыя сяньнікі.

Жыхары верхніх паверхаў брудзілі сваімі сяньнікамі ў пралівалі воду на голавы жыхароў ніжніх паверхаў. І гэта зъяўлялася часта ў выніку ўзаемнай сваркі.

Перавагай нашага бараку перад "бальшавіцкім" было тое, што мы ў азначанымі гадзінамі маглі свабодна хадзіць па ўсім лягеру ў спаць на сяньніках. Бальшыня хадзіла ў старой, падранай вонраты, выданай палякамі заміж зънятай новай. Сумна апусціўшы галовы, ледзь цягнучы ногі, голадныя вязні хадзілі доўтімі гадзінамі каля сваіх баракаў, а зъняможнаныя ляжалі на сваіх нарах, наракаючы на свой лёс і праклінаючы палякаў. Усе быў вельмі змучаны ад голаду ў іншых недастаткаў. Але дух бадзёрасці не пакідаў нас. Падтрымлівала нас часта песня Бацькаўшчыны. Штодзённа перад заходам сонца складаўся імправізаваны ўкраінска-беларуска-расейскі хор з нас. З сотні змучаных горам няволі надарваных грудзей зъяўляліся стройным акордам, грымчым

і плачучым, да неба ў Бацькаўшчыны родныя песні.

Пад гэтыя зыкі мы разыходзіліся наnoch па бараках і засыналі з мокрымі частва вачамі ад выкліканых пачуцьцяў.

Вось што давалася звычайна ў ежу ў жнівені месяцы: на сънеданыне - "кававада" і 6 галет у два пальцы вялічынай кожная, на абед - суп з гнілых кансэрвава гародніны з мільядрамі чэрвяў ці вадзяністы суп з гнілой бульбай, на вячэр - поліўка з вады ў шыпкай муке. Закрасаю ў супы найчасцей былі быдлячыя ў конскія кішкі, а іншы раз мініятурныя кавалачкі сала.

З палавіны верасня сталі даваць 2 кг хлеба на 13 чалавек. Тыя, што мелі грошы, мелі крыху лепши стол, але ўсё ж недастатковы для харчаванья.

10-12 тысячаў інтэрнаваных і веинапалонных лягераў выдавалі штодзённа на дзесяткі тысячаў марак на куплю хлеба ў кантыне, каб ратавацца ад съмерці. Тыя, хто ня меў грошай, прадаваў рэшткі сваёй вонраткі на хлеб. Прадаў на хлеб і я пал'то, порткі, боты.

Людзі гуртаваліся па нацыянальнасці: украінцы, галічане, беларусы, жамойцы, жыды, расейцы...

Добрае ў нашым катаржным жыцці было тое, што мы мелі магчымасць вымены думак на цікавачыя нас пытанні адносна будаўніцтва дзяржаўнага жыцця нацыяў. Лягер для нас аказаўся добрай школай.

Лягер наш быў перапоўнены веинапалоннымі і інтэрнаванымі: мужчыны, жанчыны, дзеці, нават глуханямыя і съляпія ў тых арыштаваліся дзеля "супакою" Польшчы, саджалаіся сюды за драты...

Ахвіцэрі ў ураднікі ўсіх рангаў, людзі ўсіх прафесій забраныя былі сюды за драты: прафесары, настаўнікі (іх было больш за 500 чал.), інжынеры, адвакаты, духоўнікі, пракуроры, міравыя суддзі, адміністрацыйныя працаўнікі, агрономы ў мора беларускага сялянства. Адных беларускіх вучыцеляў было тут да 400 чалавек."

На месца памерлых з голаду ў эпідэміяў прывозіліся новыя ахвяры. На Вялікдзень 1920 г., калі палякі былі ўжо панамі ў Цэнтральнай Беларусі з Менскам, ачышчаліся зноў турмы для новых арыштаваных. Вось як апісвае зъняволеные ў лягеры "Домбія" раніней вясной пар.лар. Казачы Й Мышка:

"З прыемнасцю пасля дойтіх мукаў транспарту разлягліся мы - "горадзенская бальшавікі" - на нарах. Нас было з Горадзеншчыны да 1000 чалавек..."

Кармілі наас "кавай-вадой", съмірдзячымі пахлебкамі, а за абы-што зъбівалі шомпалаамі ў нагайкамі. Амаль кожны чакаў хваробы ў съмерці як збаўленіня ад мукаў. Толькі некаторым удавалася ўцячы ў Чэхію ў Вугоршчыну, а іншым у армію Юдзеніча, куды ў мылучылі..."

16. Канцэнтрацыйны лягер "Раздзельная"

У канцэнтрацыйны лягер "Ст.Раздзельная" ў Беластоку былі высланыя многія ахвіцэрі з Беларускага палку ў Го-

радзеншчыне ў іншыя дзеячы. Сярод іх быў камандант Горадні М.Дзямідаў, палк.Антонаў, С.Якавюк і іншыя. Іншоі да-мо голас няшчаснаму мучанынку польскіх лягероў - настаўніку Антонаву:

"У канцы верасня 1919 г. зъмешаная веинна-цывільная камісія, разгледзеўшы дзье мае просьбы аб звалненні з лягера "Домбія" (адна просьба была перададзена палкоўніку амэрыканскай місіі, аглядаўшай лягер), звольніла мяне і я з пасьведчаннем і за дармовы билет паехаў у Горадню на месца свайго жыхарства.

У Горадні свабодным я пажыў толькі 5 дзён. На 6-ты дзень мяне, які глядзячы на пасьведчанне аб "вольнасці", арыштавалі, пасадзілі на ночь ў нейкі халодны будынак, а на другі дзень у 10 гадзін павялі мяне на вакзал, а стуль цягніком у Беласток у лягер "Раздзельная", дзе ў прышлося яшчэ прасядзець і зънясьці вялікія беды да пачатку лютага 1920 г.

У лягеры я знайшоў горадзенскую пратаерэю а.Корчынскую, таксама паўторна арыштаванага ў запісанага ў адну разам з мной паперыну.

Горадзенскі стараста Рагалевіч і кіруючы аддзелам інтэрнаванія Зьбяранскі не пажадалі выкананы загад цэнтральнай улады аб майм звалненні...

У Беластоцкім лягеры мне прадставіўся яшчэ больш цяжкі малюнак жыцця зъняволеных. У сырых, халодных бараках, на голых, у два паверхі, нарах вяляліся голыя ў халодны мучанікі. Няспынныя эпідэміі сыпнога ў брушнога тыфу, крывавая дызэнтэрыя касілі людзей.

З кожным днём эпідэміі расылі ў пашыраліся. Асабліва вялікі працэнт захворваннія настаў у пачатку лістапада. Людзі гінулі, як муhi ўвосень, а захварэўшым толькі давалася ўвагі з боку адміністрацыі лягера, колькі даеца тым жа мухам...

Захварэўты фыфы малады дохтар, захварэў і памёр стары фельчар, памерлі дзяве сястры міласердзя. І той слабы мэдыцынскі дагляд за хворымі, які час ад часу бываў, зьнік. Стала выміраць у дзень па 50-70 чалавек.

Кожны ранак у гумно ня зносілі ўжо, а на вазах вывозілі памерлых за ночь людзей. Кіраваў паховінамі ў агульной магіле Троцкі, які меў на гэта шырокія паўнамоцтвы ад каманданта лягера. Ён здымай з памерлых вонратку ў абутак і гэтым гандляваў.

Я знаходзіўся ў крыху лепшых умовах у лягеры: у ахвіцэрскім бараку, не за дротам, а за кругавой нашай парукай адзін за аднаго. Мы самі атрымлівалі прадукты ў варылі сабе сіраву. Але і ў нашым бараку з 12 жыхароў захварэла на тыф 9, з іх памерла 3 чалавекі.

Крыху палепшыліся санітарныя ўмовы, калі прыбыў у лягер расейскі земскі лекар. Ён зарганізаваў з ахвіцэрскім палонным аддзелом санітарнай дапамогі. Былі палепшаныя санітарныя ўмовы: хворых ізалявалі, у адных бараку адчынілі лязарэт. Гэта дапамагала многіх ратаваць ад съмерці.

Вось некаторыя лікі съміротнасці гэтага лягера съмерці. У пачатку кастрычніка 1919 г., калі я лучыў у лягеры, у ім было каля 3000 інтэрнаваных і веинапалонных. Пры майм выхадзе з яго, у пачатку лютага 1920 г., у лягеры засталося каля 700 чалавек, звольнена з лягера каля 200 чалавек, уцяклі 20, астатнія 2000 - засыпаныя Троцкім у братніх магілах.

Жудасна, цяжка ў крываўна было наглядаць муки ў гібель беларускіх патрыётав. Вось у адным бараку прытуліўся гурт з 5 настаўнікаў з Слонімскага павету: І.Дварчанін, С. і А.Коскі, А.Пузыновіч і Вера Крывецкая. Два з іх - ахвіцэрі - мелі права на прывільяваны ахвіцэрскі барак, але яны, як некалі біблейны Майсей, лічылі за лепша цярпець разам з сваімі сябрамі.

Ляжаць усе яны без адзіялу на голых нарах, без польтаў, галодныя, у сырым халодным бараку, цесна прытуліўшыся адзін да аднаго дзеля цяпля ў чакаючы чаргі пераходу пад уладу паграбальніка Троцкага.

"За што вас інтэрнавалі ў лягер?" - запытаваўся я ў настаўнікаў.

"Хацелася пастаўіць беларускі съпектакль, і сталі рыхтавацца да яго."

Вось усю трупу артыстычных "ізалявалі" ад народу, як цяжкіх прыступнікаў...

Пасля 3-х месячных мукаў ад жывых, жыцьцярадасных вучыцеляў-артыстычных беларускага тэатру засталіся адны цені, і гэтыя цені з вялікай рызыкай для жыцця пастаўілі ўцякаць з лягера. І ён уцёк - гэты гурток беларускіх настаўнікаў.

На іншых нарах ляжаць два маладыя прапаршчыкі "бальшавікі". Скончыўшы 8 кл. гімназіі, пад пагрозай расстрэлу былі змабідзіваныя бальшавікамі. Маладыя "бальшавікі" апынуліся ў палоне ў палякаў з надзеяй папасці ў армію Дзянікіна. На перагоне Вільні-Горадня палякі іх разьдзялі, абраўшавалі і ўзамен адабранай адзежы надзелі на іх лахмоцце, а на ногі, на места ботаў, - парваныя калёшы і ў такім стане інтэрнавалі на павольную ў мучанікую съмерці...

У іншым кутку, бліжэй да выхадных дзявярэй, скорчыўшыся ад болю непрыемнай хваробы-крываўкі, ляжаць мокрыя три съвежа захварэўшыя ў чакаючы чаргі вынасці ў ізалятар, а стуль пэўнене ў распараджэнніе Троцкага...

Спакойна ходзіць ля нараў толькі адзін адзёзі старац. "Я за сына", - кажа. "Сын мой, палкоўнік, прымусам забраны на вайну бальшавікамі, а палякі, які прыйшлі, забралі мяне сюды за яго, як быццам ня ведаюць бальшавіцкіх парадкаў і расстрэлаў за непаслухмянсьць. Ну што ж, мne ўсёроўна паміраць пары, але за што гінуць гэтыя маладыя людзі?"

Падобныя малюнкі і ў іншых "пралетарскіх" бараках, усюды так мучыліся, гінулі. Так, кажуць, мучыліся ў гінулі зъняволеныя і ў іншых лягерах, як, напрыклад, у Берасцейскай крэпасці.

П

22 красавіка - 5 траўня 1994 г.

7

25. ПОНДЕЛЬНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

10.05. 21.35. Пад купалам Сусвету. **10.15.** 20.25. Пяць хвілін на жары. **10.20.** «І не пакіну цяб...». Міжнародная программа. **13.30.** Навіны. **13.40.** «Глаз-Ці» TV. **14.30.** Карапеўская пальванне. **15.30.** Тэлебачанне — школе. Гісторыя Беларусі. **16.05.** Распубліканскія слаборынты «Кубак федэрациі коннага спорту Беларусі». **16.55.** Да 50-годдзя вызвалення Беларусі. Тэлеклуб «Пашук». **17.30.** Навіны (з сурдаперакладам). **17.40.** «Над Нёманам». Программа на польскай мове. (Гр.). **18.30.** Дзэнік Прынэмманія. (Гр.). **18.45.** Веснік гарасавета. (Гр.). **19.00.** Вытворчыць і закон. Прымае ўдзел старшыня вышыншага гаспадарчага суда беларусі, презідэнт саюза юр'ствія Беларусі У. В. Бонка. Прамая лінія. **19.50.** Экапогія і мы. (Гр.). **20.30.** Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. **20.35.** Калыханка. **21.00.** Панарама. **21.45.** Надвор. е. **21.55.** Студыя «Злесіяйрана». **22.00.** Спартыны тэлекур. **22.20.** «Марыя на Хрысце, або Адліта за здрауду». Прэм'ера спектакля Беларускага тэлебачання. **23.20.** Ніка. **23.35.** Радав.

КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

17.00. 20.00. 23.00. Новости. **17.25.** Миниатюра. **17.40.** Документы и судьбы. **17.45.** Гол. **18.20.** Прэм'єра худ. тэлесериал «Горячев и другие». **24-я серыя.** **18.30.** Мужчина и женщина. **19.40.** Спокойной ночи, малыш! **20.45.** Театр+TV. Две главы одного романа. **21.45.** Большой тенор Большого театра. Творческий вечер Зураба Сотникова. **23.10.** Пресс-экспресс. **23.15.** Ночная жизнь городов мира. **23.35.** Дневник чемпиона мира по хоккею.

КАНАЛ «РОССІЯ»

6.00. 10.00. 15.00. **19.00.** 22.20. Вести. **6.20.** Требуются... Требуются... **6.30.** Формула-730. **7.00.** Время деловых людей. **7.30.** Семь нот в тишине. **8.00.** Всемирные новости Эй-би-си. **8.25.** Ваше право. **8.40.** Мульти-пульти. **9.10.** «Городок». Развлекательная программа. **9.35.** Телегазета. **9.40.** Крестьянский вопрос. **15.20.** Бизнес в России. **15.50.** Там-там новости. **16.05.** Новая линия. **16.50.** Спасение 911. **17.45.** Праздник каждый день. **17.55.** Петербургские истории. Встреча с Т. Дорониной. **18.25.** Ностальгія. **19.25.** Подробности. **19.35.** Детектив по понедельникам. «Дельта форс команда II». **21.25.** Без ретуши. **22.40.** Автомаг. **22.45.** Звезды говорят. **22.50.** Спортивная карусель. **22.55.** Поет Европа. **23.00.** Репортаж. **19.05.** «Пароль: люблю тебя». Сериал пр-ва США. **20.00.** Вечерника. **20.30.** Новости. **21.20.** Спортивная студия. **21.30.** 30 лет фестивалю студенческой песни. **00.00.** Новости. **00.15.** Музикальная программа. **00.20.** «Мистелия». Фильм пр-ва США. **01.35.** Ночное чувство без бутылки.

ПОЛЬША-I

13.10. Программа дня. **13.15.** «Семейный альбом». Сериал на английском языке. **13.40.** Английский язык для детей. **13.45.** Программа для подростков. **14.30.** Школы в Европе. **14.50.** Артисты и модели. **15.30.** Реклама двигателя горловки. **16.25.** Ближе к Европе. **16.35.** Программа дня. **17.05.** Программа для подростков. **17.30.** Музикальная программа. **18.00.** Телекспресс. **18.20.** Лаборатория. **18.40.** Домашний юрист. **19.00.** Сериал пр-ва Англии. **19.30.** Телетэтр. «Лестрички». **22.25.** Право из Бельведера. **22.40.** Миниатюры. **23.10.** Пресс-экспресс. **23.15.** Ночная жизнь городов мира. **23.35.** Дневник чемпиона мира по хоккею.

ПОЛЬША-II

15.00. Публицистическая программа. **15.50.** Программа для детей. **16.20.** Приветствие. **16.35.** Мультсернал. **17.00.** Бизнес в России. **17.25.** Животные вокруг нас. **17.50.** Розыгрыш лото. **17.55.** Кто ты есть? **18.05.** Публицистическая программа. **18.30.** «Любовь и дипломатия». Сериал пр-ва Канады. **19.00.** Панарама. **19.45.** Колесо фортуны. **20.05.** Документальный фильм. **21.05.** «Ночные заседания». Сериал пр-ва США. **21.35.** Автожурнал. **22.00.** Панарама. **22.30.** Спорт. **22.40.** Репортеры второй программы представляют. **23.00.** «Воскресенье». Фильм пр-ва США. **00.30.** Марафон трезвости. **01.00.** Панарама. **01.05.** Ночь и стресс. **01.20.** Вечер песни. **02.00.** «Ночные заседания». Сериал пр-ва США.

26. ВТОРНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

8.00. Раніца рэспублікі. **8.10.** Дзялавая хроніка. **8.20.** 21.30. Пад купалам Сусвету. **8.30.** 23.20. Надвор. е. **8.40.** Пяць хвілін на жары. **8.45.** «Таны старых пластор». Дак. фільм. **9.00.** Тэлебачанне — школе. Гісторыя Беларусі. **12.10.** «Нові і К»-топ-10. **13.10.** Тэлеклуб «гаў-гаў». **13.30.** Навіны (з сурдаперакладам). **15.00.** Да 50-годдзя вызвалення Беларусі. Дак. фільм. **14.10.** Тэлебачанне — школе. Беларуская літаратура. **16.10.** Мастэрня. **16.40.** Радав. е. **17.30.** Асцыйная дзіцячая прэзы прадстаўляе. «Непаседа». **17.40.** Фонд «Дзеўчыні Чарнобыля» і яго дзіцячы. **18.00.** «На цэлай зямлі». Кіанарысы. **18.10.** Абласныя навіны. (Гродна). **18.25.** Размова з нагоды. Дапамога быльым вязнам. (Гр.). **18.35.** «Лёс і людзі». Выпрабаванне А. Іванова. **19.00.** Зачыткы мае пісмо. **19.05.** Дзедзка за элку. **19.30.** Роднае слова. **20.00.** Пазыція урада. **20.30.** Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. **20.35.** Калыханка. **21.00.** Панарама. **21.35.** «Семінацыя імгненнія вясны». 3-я серыя. **22.50.** На сесіі Вархойчана Савета Рэспублікі Беларусь. Пасля заканчэння — Пад купалам Сусвету. **22.55.** «Дзесяць мінут плюс стагоддзе». Перадача 1-я: Надвор. е; Ніка. **23.30.** Дневник чемпиона мира по хоккею. **23.35.** Валікіэнэн. Трансляцыйна-услочнай з Мінскага свята-духавага кафедральнага сабора.

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

8.00. Раніца рэспублікі. **8.10.** Дзялавая хроніка. **8.20.** 21.30. Пад купалам Сусвету. **8.30.** 23.20. Надвор. е. **8.40.** Пяць хвілін на жары. **8.45.** «Таны старых пластор». Дак. фільм. **9.00.** Тэлебачанне — школе. Гісторыя Беларусі. **12.10.** «Нові і К»-топ-10. **13.10.** Тэлеклуб «гаў-гаў». **13.30.** Навіны (з сурдаперакладам). **15.00.** Да 50-годдзя вызвалення Беларусі. Дак. фільм. **14.10.** Тэлебачанне — школе. Беларуская літаратура. **16.10.** Мастэрня. **16.40.** Радав. е. **17.30.** Асцыйная дзіцячая прэзы прадстаўляе. «Непаседа». **17.40.** Фонд «Дзеўчыні Чарнобыля» і яго дзіцячы. **18.00.** «На цэлай зямлі». Кіанарысы. **18.10.** Абласныя навіны. (Гродна). **18.25.** Размова з нагоды. Дапамога быльым вязнам. (Гр.). **18.35.** «Лёс і людзі». Выпрабаванне А. Іванова. **19.00.** Зачыткы мае пісмо. **19.05.** Дзедзка за элку. **19.30.** Роднае слова. **20.00.** Пазыція урада. **20.30.** Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. **20.35.** Калыханка. **21.00.** Панарама. **21.35.** «Семінацыя імгненнія вясны». 3-я серыя. **22.50.** На сесіі Вархойчана Савета Рэспублікі Беларусь. Пасля заканчэння — Пад купалам Сусвету; Надвор. е; Ніка; **23.35.** Дневник чемпиона мира по хоккею.

КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.15. Утренняя разминка. **5.30.** Утро. **7.45.** Обзор рынка недвижимости. **8.00.** **17.00.** **20.00.** **23.00.** Новости. **8.20.** Веселые потки. **8.40.** Прэм'єра худ. телефильма «Петербургские тайны». 6-я серия. **9.40.** Дни армянской культуры в Москве. **10.10.** **16.10.** **440.** Герои. **10.50.** **23.15.** Пресс-экспресс. **11.00.** **14.00.** Новости (сурдопереводом). **11.20.** Футбол. Лига чемпионов. Полуфинал «Барселона» (Испания) — «Порту» (Португалия). **14.25.** Предприниматель. **15.20.** Программа мультифильма «Приключение Тома Сойера». **15.50.** Том Сойер. **16.25.** «Городок». **17.00.** **20.00.** **23.00.** Новости (сурдопереводом). **17.20.** Нашествие прошлому. **17.45.** Предприниматель. **18.00.** Детский мультифильм «Дзяды-марафон». **18.30.** Спокойной ночи, малыш! **20.45.** Боном. **21.00.** Прэм'єра телефильма «Хотители воды». **22.20.** Хит-парад Останкіно. **23.25.** «Око». Фильм пр-ва Германии. **23.55.** Дневники чемпионата мира по футболу. **24.00.** «Миллион». **24.15.** «Легас». **00.00.** Хозяйственные новости. **00.20.** Музикальная программа. **00.25.** Рука Столыпина.

КАНАЛ «РОССІЯ»

6.00. **10.00.** **15.00.** **19.00.** **22.20.** Вести. **6.20.** Требуются... Требуются... **6.30.** Формула-730. **7.00.** Время деловых людей. **7.30.** Добро утро. **8.00.** Всемирные новости Эй-би-си. **8.25.** Фильм-канц. **9.15.** «Семінацыя імгненнія вясны». Маст. фільм. 2-я серыя. **13.30.** Навіны (з сурдаперакладам). **15.40.** Тэлебачанне — школе. Беларуская літаратура. **16.10.** Мастэрня. **16.40.** Радав. е. **17.30.** Асцыйная дзіцячая прэзы прадстаўляе. «Непаседа». **17.40.** Фонд «Дзеўчыні Чарнобыля» і яго дзіцячы. **18.00.** «На цэлай зямлі». Кіанарысы. **18.10.** Абласныя навіны. (Гродна). **18.25.** Размова з нагоды. Дапамога быльым вязнам. (Гр.). **18.35.** «Лёс і людзі». Выпрабаванне А. Іванова. **19.00.** Зачыткы мае пісмо. **19.05.** Дзедзка за элку. **19.30.** Роднае слова. **20.00.** Пазыція урада. **20.30.** Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. **20.35.** Калыханка. **21.00.** Панарама. **21.35.** «Семінацыя імгненнія вясны». 3-я серыя. **22.50.** На сесіі Вархойчана Савета Рэспублікі Беларусь. Пасля заканчэння — Пад купалам Сусвету; Надвор. е; Ніка; **23.35.** Дневник чемпиона мира по хоккею.

ПОЛЬША-I

13.10. Программа дня. **13.15.** Сельскохозяйственная программа. **13.45.** Программа для детей. **14.30.** Английский язык. **14.45.** Люди и политика. **15.00.** Телекунал. **15.15.** В защиту своего мнения. **15.30.** Телепластикон. **15.45.** В калейдоскопе. **16.05.** Совершенно, несовершенно. **16.20.** Если не Оксфорд, то что? **16.45.** Лексикон демократии. **16.55.** Программа на вечер. **17.05.** Программа для детей. **17.30.** Крестьянский вопрос. **18.00.** Студия «Рост». **18.30.** Там-там новости. **18.45.** Праздник каждый день. **19.30.** Асцыйная дзіцячая прэзы прадстаўляе. «Непаседа». **19.45.** Фонд «Дзеўчыні Чарнобыля» і яго дзіцячы. **20.00.** «Таміра». **20.30.** Спортивная студия. **21.20.** «Лістікі». **21.45.** «Лістікі» на языке. **22.00.** «Лістікі». **22.30.** Спортивная студия. **23.15.** «Семінацыя імгненнія вясны». 3-я серыя. **23.50.** На сесіі Вархойчана Савета Рэспублікі Беларусь. Пасля заканчэння — Пад купалам Сусвету; Надвор. е; Ніка; **23.35.** Дневник чемпиона мира по хоккею.

ПОЛЬША-II

15.00. Документальный фильм. **14.05.** Панарама. **17.00.</**

22 красавіка - 5 траўня 1994 г.

АПОШНЯЯ СТАРОНКА

Новыя рускія ў камуфляжы

(Пачатак на 5-й стар.)

У кагосці з нашых ня вытрывалі іэрвы - кінуў гранату. Міліцыятаў было значна болей, калі б апамяталіся, то зыншчылі б группу. Давялося не марудзячы брацца за нож. Дагэтуль на слыху гук, з якім увайшоў нож у грудзі першага ворага."

Да дому ў Маскву Малышаў вярнуўся праз год прафесійным наёмнікам. Спрабы жыць звычайнім жыццём нічога не дали. У кватэры бацькоў часова прыпыніліся сабры з Санкт-Пецярбурга, якія "гэройствавалі" ў Малдове з Пятром. Іх прафесія "абаронцаў славян" на гэты раз праграбавалася ў Югаславіі. Перад ад'ездам хлопцы пазнаёміліся з неіхім Ястребавым, які займаўся адпраўкай расейцаў у Србію. 7 сінтября 1992 года кампанія была ў Белградзе. У той жа дзень Малышава переправілі ў Вышаград. Спачатку ён не разумеў, чаму да яго ўсе дабравольцы адносяцца з пагардай. Пытаўся пра кантракт, які, па словах Ястребава, павінны падпісаць ў першы ж дзень. У адказ сэрбскія камандзіры злутоць. Выйшаць, што Ястребаў мочна падмануў і сэрбцу, і расейцу. Яму даручылі завэрбаваць аграў з 60 чалавек, заплаціўшы за кожнага па 500 дойчмарак. Перад тым, як злынкнуч, афэрыст завэрбаваў толькі 20 добраахвотнікаў.

Першая акцыя была таксама па захопу "языка". Яе вырашылі правесыці непадалёк Сараева. Камандаваў групай адсіт Міхал Трафімаў. На спрабу пайшлі шэсць рускіх і сорак-пяцьдзесят сэрбів. Хата, дзе былі мусульманскія жаўнеры з перадавой, стаяла на ўзгорку. Пяцёра рускіх і трох сэрбіў ўзяліся наперх. Малышаў прыкрываў адыход на рагу, трываконы на прыцэле ўваход і вокны.

Знініцу разарвалася граната, застряка-талі аўтаматы. Двоє рускіх пасыпелі выска-чыць. Міхал, камандзір, выйшаў пакачваючыся. Сказаў: "Канец акцыі, рабяты, я ўміраю", - і ўпаў. (Як потым высьветлілася, мусульманская сям'я - трох кабет, двое дзя-цей і дзед - пусцілі на нач двух жаўнеру). Надзеі Міхайлаўны Здуравай, загадчыцы дзіцячай бібліятэкі Скідальскага цукровага камбінату, нядыўна быў юбілей. З пражытых гадоў 32 яна аддала бібліятэчнай справе.

КАЛІ СПРАВА ПА ДУШЫ

У Надзеі Міхайлаўны Здуравай, загадчыцы дзіцячай бібліятэкі Скідальскага цукровага камбінату, нядыўна быў юбілей. З пражытых гадоў 32 яна аддала бібліятэчнай справе.

Фатаграфаваў БАРЫСАЙ.

АПОНЫ – ТАКСАМА ПРАДУКТЫ ХАРЧАВАНЬНЯ

Аж ахнуў ад нечаканасці гарадзенец Ш., калі адчыніў дзіверы ўласнага гаража. На яго нядыўна купленым замежным легкавіку замест апонаў матляліся не-вялічкія ашмоткі.

Як высьветлілася, апоны пагрызлі па-цукі, якіх было беззліч у падвале гаража, дзе незадачліві гаспадар тримаў бульбу, буракі, моркву ды іншыя гатункі га-родніны.

Нядыўна Ш., каб высяліць пацукоў з пад-валу, забраў усю гародніну дамоў. А па-цукі, каб не памерці з голаду, зьвілі гумовыя апоны аўтамабіля.

ПРАДАЮЦА НАДЗЕЛЫ

Некаторыя гарадзенцы, што атрымалі землі пад будаўніцтва катэджоў, распачалі прадаваць свае надзелы з недабудаванымі дамамі.

На запыт кар. "Пагоні" адзін няўдалы забудоўшчык згадаў так: "Інфляцыя зъела ўсе мае зберажэнні. Будаваць жа ў стылі савецкага доўгабуда я не жадаю."

На жаль, у Горадні гэта не адзіны выпадак. Раней недабудаваным быў прададзе-ны бліз вёскі Брузгі пасёлак чыгуначнікаў.

Падрыхтаваў Г.АСТРОЎСКІ.

СТАРАЖЫТНЫЯ ЦАРКОЎНЫЯ БЕЛАРУСКІЯ СЪПЕВЫ Ў КАЛОЖЫ

Днімі Гарадзенскі хор старажытнай беларускай музыкі "Бацькаўшчына" па да-моўленасці з кіраўніцтвам Гарадзенска-Ваўкавыскай праваслаўнай эпархіі даў канцэрт у мурох съвятой Каложы.

Пасля канцэрту ўзрушаныя вернікі згадалі кар. "Пагоні" так: "Ніколі из чулі й на спадзяваліся пачуць такую вытанчаную духоўную музыку ў выкананні хору "Баць-каўшчына". Мы быў на многіх съвятых

КРЫМІНАЛЬНАЯ ХРОНІКА

На мінулым тыдні ў Гарадзенскай вобласці зарэгістравана 154 злачынства. Сярод іх два забойствы, дзесяць выпадкаў з цялеснымі пашкоджаныні, два згвалтаваныні, трох разбоі, два рабаваныні, 111 крадзяжоў дзяржаўнай і ўласнай маё-масыці і 15 іншых злачынстваў.

Горадня

* Учынцы 14 красавіка па вул. Савецкіх пагранічнікаў да пры-пинішагася аўтамабіля, у якім сядзеў жыхар г. Ваўкавыска Н., пад-ышлі трох невядомых і пад пагрозай газавага пісталета спрабавалі завалодаць інамаркай. На шчасце падасыпелі міліцыянты, злачынцы затрыманы.

* Трох невядомых хлопцаў калі ўніверсама "Брэст" напалі на грузчи-ка шклозавода К., пабілі яго і забралі куртку. Злачынцаў выявіць не удалося.

* Удзень 16 красавіка невядомы напаў на буфетыцу інтэрната ГПА "Хімвалакно", некалькі разоў удары ўе нажом і скраў дзённую выручку. У злачынстве падазраецца 23-гадовы жыхар Горадні, які нідзе не працуе і знаходзіцца ў крымінальным вышуку.

* 15 і 17 красавіка адбыліся рабаваныні. У першым выпадку бхопцаў пабілі ні ў чым не павіннага чалавека, забралі куртку, гадзіньнік, самі зьбеглі.

У другім выпадку двое злачынцаў, завязаўшы гутарку з мужчынам, раптам зьбілі яго з ног, паслья чаго абчысьцілі кішэні і ўцяклі.

Астравец

* 18 красавіка шафёр фірмы "Юнікс" з Мажэйкія (Летуві) на машыне МАЗ з пайрыцэпам, у якой перавозіў паліва, не справіўся з кіраваннем і перакуліўся калі вёскі Малі Астравецкага раёна. Астра-вецкі РАУС быў падніты па трывозе. Каля 200 чалавек з вёскі былі па трывозе тэрмінова эвакуяваны й разьмешчаны ў Доме культуры й прайленыні калгаса. У ліквідацыі аварыі ўзялі ўдзел штаб ГА раёна, 2 пажарныя аўтамашыны й 8 аўтамабіляў з ДРСУ. Здаецца, нікто з жыхароў вёскі не пацярпеў.

Ю.ШВЯЦОУ.

Берасьце

Супрацоўнікамі аддзелу па барацьбе з арганізаванай злачыннасцю Берасьця арыштаваны кароль мясцовага рэкету - Аляксандар Лагівіновіч. Аднак гандлёвый й камэрцыйныя структуры вобласці наўзамен радасці выказываюць разгубленасць. Камэрсантаў палохает магчымае безуладдзе ў мясцовым съвеце злачыннасці з-за адсутніці лідера.

(спадар).

СУСТРЭЧА З ЛЕКАРАМИ

У паліклініцы ТМА-1 Горадні адбылася суст-речча праваслаўнага й каталіцкага съвятароў са старэйшым і малодшым мэдпэрсаналам. Мэдыкамі была адслухана кароткая іправедзе-ны аповяд пад да гісторыі хрысьціянства на Гарадзеншчыне.

Прысутных асабліва цікавіла месца Бога-да-радцы ў сучаснай мэдыцыне.

На гэтым запыт съвятары далі тлумачэнне, што праваслаўнага й католіцкага царквяпадтрымліваюць выса-кародныя заходы сучаснай мэдыцыны дзеля захавання здароўя дзяцей Божых - людзей. Але царква не пад-тримлівае таіх накірунку мэдыцыны, як аборт і скры-станье чалавечых органаў як донарскага матэрыялу.

Г.У.

месцах, паўсюдна слухалі съвятыя съпевы ў выкананні тамтэйшых хораў. Але тое, што пачулі ў съценах Каложы, да самых глыбінь душы ўзрушила. Асабліва ўразіў твор "Магутны Божа" - ён напоўнены выса-кароднай любоўю да Бога і да сваёй зямлі, палітра яго зіхаціць непаўторнымі адценнямі, калі съпявяла гэты хор. Цяпер будзем ведаць, што слова Божае можна мовіць высока на любой мове. Было б гэта шыра і ўшло ад сэрца. Будзем старацца часцей бываць на канцэртах хору."

Дарэчы, хор "Паходня" не абмяжоўвае свой рэпэртуар толькі беларускай музыкай. У новай канцэртнай праграме хору ёсць старажытныя духоўныя мэлёды іншых народаў съвету.

С.МАЙДАНІК.

Гарадзенская Вабласная Рада БНФ заклікае

У гэтым складаны й цяжкі для нашай Бацькаўшчыны, Беларусі, час, калі ўладнія намэнклятурныя структуры раскрадаюць і распрадаюць здабытак нашага народу, выступаюць супраць беларускай незалежнасці, мовы й культуры, усім, каму не абыякавы лёс

СПАРЫШ
на пэннах, ніжэй за рыначныя
месца на продаж
— бухгалтарскія калькулято-
ры CITIZEN;
— тэлефоны, факсы
PANASONIC;
— відэа- і аудыекасеты TDK;
— касавыя апараты
SAMSUNG.
**АПЛАТА ЗА БЕЗНАДУНЫ
РАЗЛІК**
ТЭЛЕФОН: Г.ГРОДНА
31-78-94.

"ПАГОНЯ"
РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ
Заснавальнік:
культурна-асветніцкі фонд
"БАЦЬКАЎШЧЫНА".
Адрас рэдакцыі: 230023, г.Горадня,
вул.Дамініканская, 1.
Тэлефоны: 45-29-96, 45-41-83.
Газета выдаецца па пятніцах 4 разы
на месец.
Індэкс 63124. Ліцэнзія № 465.
Фотанабор, афсэтны друк.
Гарадзенская вабласная ўзбуйненая друкарня: 230003, г.Горадня, вул.Паліграфістаў, 4.

3. 18 99
т. 3644